

Forhandlingerne her gjorde det ønskeligt, at der blev bøjet af, havde Lejlighed til at bøje af. Dette synes jeg vilde være en rimelig Ordning.

Det ærede Medlems Grunde for, at der ikke blev nedsat Udvalg, synes jeg ikke ere synderlig meget værd. Det er nemlig urigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag, der ganske vist er kort og klart affattet, gik igennem Landstinget uden Indvendinger. Det gjorde det paa ingen Maade, i Landstinget blev der sandelig rejst Indvending paa dets Vej. Nu siger det ærede Medlem, at naar der kommer saadanne Andragender fra industrielle Institutioner og Foreninger, er det rimeligt at vedtage dette Forslag. Ja, det vilde i mange Tilfælde være overmaade heldigt, om Folketinget uden videre, naar der kom Henvendelser fra Industrien om, at visse Ting bør gennemføres, ogsaa gennemførte dem. Men det er dog ikke rigtigt at gennemføre den Slags Ting, fordi de kræves. Man bør kun bruge disse Henvendelser, der ske til Tinget, som et Bidrag til den Debat, der skal føres om Sagen her i Salen, hvor man skal træffe sin endelige Bestemmelse ud fra alle forskellige Synspunkter. Henvendelser i og for sig ere ikke bindende. Men ganske vist, hvis Henvendelser fra Industrien fremtidig kunde have lidt mere bindende Karakter for det ærede Medlem, vilde det være meget godt.

Forslaget er kort og klart affattet, men deraf følger ingenlunde, hvad det ærede Medlem sagde, at man let kan tage sin Stilling dertil, og det ærede Medlem kan ikke paastaa, at der efter Debatten ikke var nogen som helst Grund til Udvalgsnedsættelse. Thi naar dette Forslag er blevet kølig anbefalet fra en Side og har fundet bestemt Modstand fra en anden Side, og man fra tredie Side har henstillet, om det ikke var naturligt — hvis de Bestemmelser, som vare truffe i den ministerielle Anordning af 1903, ikke vare tilstrækkelige — at gaa videre i den ministerielle Retning, foreligger der Valget mellem saa mange Veje til Løsning af denne Sag, at der var rigelig Grund til at nedsætte et Udvalg. Og vi vide ogsaa alle, at Sagen ikke er bleven forhalet, fordi man har ventet paa, at de, der havde Indvendinger, skulde fremsætte Ændringsforslag, idet den ganske simpelt blev liggende saa længe, fordi der rundt omkring i de forskellige Partier er fremkommet Betænkeligheder ved dette Lovforslag. Det er blevet sagt, at naturligvis kunde vi, der havde Indvendinger at gøre mod det fore-

liggende Lovforslag, meget vel udarbejde Ændringsforslag, men det er ikke synderlig tilfredsstillende at skulle udarbejde Ændringsforslag fra et Mindretals Side — det maa det jo blive, da de ikke fremsættes fra Flertallets Side —, naar man maa forudsætte, at det Arbejde, der er anvendt paa dem, vil blive spildt ved deres Forkastelse her i Tinget, efter at Sagens Henviisning til Udvalg er bleven afvist. Det vide vi alle, at saadanne Forslag efter al Sandsynlighed vilde blive forkastede her i Tinget. Naar det ærede Flertal ikke vil behandle Sagen i et Udvalg, vilde det jo være at gaa til Canossa, hvis man skulde gaa til muligvis fuldstændig at ændre Lovforslaget.

Jeg ønsker dernæst at anholde en anden Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til Sagens Realitet. Det ærede Medlem sagde, at for et Par Aar siden rejste der sig en saadan Storm fra Forbrugerne af Øl mod Saccharin-Øl, at en hel Del Bryggerier maatte holde op med at bruge Saccharin. Men det staaer jo i Strid med, hvad der er Aarsagen til, at dette Lovforslag skulde vedtages. Det skulde vedtages, fordi Anvendelsen af Saccharin til Trods for, at de Bestemmelser, som Justitsministeren har givet, og som vare strengere end de, der fandtes tidligere, ere blevne forøgede. Derfor siger jeg, at Motiverne til Lovforslaget ere i Strid med, hvad det ærede Medlem her siger. Hvis det var rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Forbrugerne paa denne Maade have forhindret Anvendelsen af Saccharin i Øl, maatte det være Forbrugerne saa meget lettere at gennemføre deres Kamp mod Saccharin i Øl, efter at den justitsministerielle Bestemmelse lagde hele denne Virksomhed Hindringer i Vejen. Der er ikke Spor af Rimelighed mellem disse to Ting.

Jeg maa derfor vedblivende fastholde, at det foreliggende Lovforslag som et Indgreb i Folks Frihed, som en Tiltagelse af et Formynderskab, der er ganske malplaceret, ikke bør ophøjes til Lov, i alt Fald ikke i den foreliggende Skikkelse.

Rørdam: Jeg skal til det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) sige, at det er fuldstændig rigtigt, at jeg tidligere har indtaget det Standpunkt, at der burde være Forbud mod saadanne Ting, som ere skadelige for Sundheden, og som opreklames som særlig gavnlige og nyttige, men dette Standpunkt indtager jeg fremdeles. Da vi havde Loven om Tilsyn med Lev-